

дра въскръсила въ гръците надежда да си повърнатъ независимостта. Атините, подбудени отъ Демостена, първень тии се откъснали отъ Македония. Нъ Александровити войводи скоро смирили въстаналити гръци. Демостенъ, който билъ отсъденъ на смърть побѣгналъ отъ Атина на единъ близенъ островъ; по него се испратили македонски войници. Той не рачилъ да се прѣдаде въ ръцѣ тѣ на враговете, та се отровилъ самъ. Въ Македонската държава слѣдъ много промѣни се натъкнали царският родъ на Антигоновий синъ Димитрия Полиоркета (завоевателъ на градове). А между това по-голяма та частъ отъ Гръция се освободила отъ Македонско то владичество. Въ нея станали два забѣлѣжителни съюза: единий съюзъ на *Ахейски* градове, на съверъ отъ Пелопонесъ, и други, *Етолски* съюзъ, на западъ отъ Срѣдня Гръция. Ахейският съюзъ достигналъ до голяма сила и слава въ времето на тѣхният войвода Арада. Слѣдъ него Филопеменъ войвода завоювалъ и самата Спарта; Спартанци ти се принудили да влѣзатъ въ Ахейският съюзъ и да отхвѣрлятъ Ликуртовий законъ. Въ единъ бой съ близосѣди ти си Филопеменъ падналъ въ ръцѣ тѣ на неприятеле ти, и го накарали да ис pie отрова (183 г.). Той е нареченъ »послѣденъ грѣкъ.« Слѣдъ него Ахейският съюзъ ослабѣлъ и испадналъ, и тогава Римлянети лесно призели Гръция.

2. Египетъ. Тамъ се възарили царският родъ на Птоломей войвода. Подъ управление то на първи ти Птоломей Египетското царство достигнало до цвѣтало състояние. Столицата му Александрия станала срѣдоточие на всемирно то образование, сир. на търговията, на искуства та и на науките, така што Атина останала при нея ништо. Отъ сгради ти, тамъ билъ прочутъ Фароският фенеръ. Той билъ на една скала, дѣто се влиза въ Александрийско то пристанище и приличалъ на пирамидна кула; висока колкото една пирамида: на връхътъ ѝ ноштѣ клади голѣмъ огнь, който